

Vēlos neiespējamo

Sestdien Nacionālajā teātrī – Jura Kulakova jubilejas koncerts

Sestdien pulksten 18.30 Nacionālajā teātrī uz savas 43. dzimšanas dienas svinībām ielūdz mūziķis Juris Kulakovs.

Līdzīgi kā citus gadus

Turpinot pirms četriem gadiem aizsākto tradīciju, arī šogad savā dzimšanas dienā mūziķis Juris Kulakovs grib būt kopā ar klausītājiem un kolēģiem, lai kopīgi atskatītos uz aizvadītajā gadā paveikto.

Līdzīgi kā iepriekšējos gadus, arī šā jubilejas koncerta pirmā daļa būs «kaut kas īpašs», bet dziedātāja Ieva Akurātere, ar kuru Neatkarīgā tikās pirms sarunas ar J. Kulakovu, atklāja, ka otrajā daļā tiks spēlētas vecās labās Pērkonas dziesmas. «Tā nu gan nav gluži taisnība,» iebilst J. Kulakovs. «Kolēģi vairs negrib spēlēt vecās dziesmas un prasa jaunas. Viņi grib restaurēt ko sen nespēlētu, tāpēc koncertā klausītāji dzirdēs dziesmas, kas nebūt nav bieži tirāzētas. Protams, pēc klausītāju vēlēšanās spēlēsim vecās labās dziesmas.» Bet pavisam jaunas? «Nē, pavisam jaunas dziesmas Pērkonam nav uzrakstītas, nav bijis laika...»

Artūrs mazais ganīja kazas

Jautāts par «kaut ko īpašu», kas klausītājus sagaida koncerta pirmajā daļā, J. Kulakovs atteic, ka šo muzikālo skaņdarbu, kas ilgst nedaudz vairāk nekā pusstundu, ir grūti definēt pēc žanra. Sākumā tā tika nosaukta par rokoperu, bet vēlāk mūziķis to pārdēvēja par oratoriju. «Bet patiesībā tas ir varoņeposs par latviešu jūrasbraucēja Artūra piedzīvojumiem, ar kuriem aizvadītā gada nogalē jau iepazīšies Latvijas kuģniecības biznesa partneri. Tas bija slēgts pasākums, tāpēc varu teikt, ka šis būs publisks pirmatskaņojums.»

Šajā uzvedumā iesaistīts interesants mākslinieku sastāvs – galvenā varoņa lomā ir mūziķis Aivars Brīze, bet likteņdieves spēlē akadēmiski izglītotas dziedātājas – soprāns Ilona Maļeckā un mecosoprāns Ieva Parša. Uzvedumā piedalās arī kamerkoris Kamēr. Un, kas ir zīmīgi – libreta autors ir Vilnis Vējš. «Šā uzveduma librets ir visai asprātīgs, un es pat gribētu teikt – ļoti smieklīgs,» teic J. Kulakovs un turpina: «Ieklausieties – Artūrs mazais ganīja kazas, Kazas ar garšīgu pienu to mielo, Kamēr tas izaug par Artūru lielo... Zaļās palmas maigi žūžo, Artūr, te var palikt mūžos, Aijā žūžo, aijā žūžo...»

Mistērija par Rīgu

Lai arī dzimšanas dienas koncerts vēl tikai priekšā, J. Kulakova domas un radošā enerģija jau tiek veltīta nākamajam darbam – oratorijai Mistērija par Rīgu –, kas pirmatskaņojumu piedzīvos šā gada 7. jūnijā, Hanzas dienu atklāšanas pasākumā Daugavmalā. «Pēc sastāva tas būs ļoti līdzīgs, tikai šajā uzvedumā, kura libreta autore un režisore ir Dace Micāne-Zālīte, būs trīs solisti – Ivars Cinkuss, Ieva Akurātere un Kārlis Zariņš,» stāsta J. Kulakovs, uzsverot, ka dziedātāji tur uzstāsies kopā ar Latvijas Radio kori un deju grupu Piebaldzēni. «Var teikt, ka darbiņš pabeigts. Vēl tikai jāuzraksta notis un jāuzaranžē pavadījums.»

Pats brīnos

Uz jautājumu, kā viņš tiek galā ar visiem šiem apjomīgajiem darbiem, Juris Kulakovs smeļot atteic: «Pats brīnos.»

Kas tad šā gada laikā – no vienas dzimšanas dienas līdz nākamajai – ir paveikts? «Ja man tā godīgi jāsaka, es nemaz neatceros. Man nav veikta tāda grāmatvedība, kurā tiktu uzskaitīti visi mani paveiktie darbi, jo man taču neviena priekšā īpaši nav jāatskaitās... Līdz ar to katrā konkrētā laika posmā es intensīvi domāju par tām lietām, kas man šajā laikā jāpaveic. Un, tiklīdz esmu tās pabeidzis, domāju par nākamajām.»

Kā vienu no lielākajiem aizvadītā gada darbiem J. Kulakovs min tieši Artūru jūrasbraucēju, taču Neatkarīgajai atmiņā ataust arī tikko Valmieras teātrī redzētā režisora Ārija Geikina iestudētā Dona Žuana savaldīšana, kurai mūziku uzrakstījis... Juris Kulakovs. «Jā, pareizi! Arī tas vēl... Ja tā padomā, es esmu uzrakstījis mūziku arī neatkarīgajā teātrī Kabata režisores Ditas Balčus iestudētajai izrādei Taureņi ir brīvi. Tur gan tās mūzikas nav daudz, bet dažas dziesmiņas sanākušas ļoti smukas.»

Piekopt mūka dzīvesveidu

Interesanti, vai mūziķim atliek laika arī atpūtai no mūzikas? «Jā, protams. Taču nevaru noliegt, ka tad, kad pasūtījuma termiņi kļūst ļoti degoši, man nav cita varianta, kā piekopt mūka dzīvesveidu,» stāsta Juris Kulakovs, atklājot, ka viņa radošajā darbnīcā nav ne televizora, ne radio. Tāpēc tur viņš katru rītu var celties tikai ar domām par darbu.

J. Kulakovs stāsta, ka atpūsties no mūzikas viņam palīdz mīlestība. Tai mūziķis vienmēr atrod laiku... Tāpat viņš atrod laiku arī palasīšanai, un visbiežāk viņu ieinteresē filozofiska, teoloģiska, medicīniska un psiholoģiska rakstura literatūra. Protams, arī visa profesionālā literatūra – viss, kas attiecas uz jaunākajām tehnoloģijām.

«Ar sportu es kaut kā īpaši neaizraujos, taču es visu laiku par to piedomāju. Vasarā es peldu. Vai peldos, kā ir pareizi? Drīzāk jau peldos... Bet atpūsties uz klubiem gan es neēju – tie man saistās ar darbu. Es taču neesmu pieradis atrasties skatītāju zālē...»